

ПРАВА НА ВОЛЮ

Праваабарончы бюллетэнь

Менску – вуліцу Быкава

Кампанія "Гавары праўду" 9 лістапада правяла акцыю, прысьвечаную магчымаму перайменаванню адной са сталічных вуліцаў у вуліцу Быкава.

30 маладых людзей пашытхаваліся ўздоўж вуліцы Ульянаўскай са сцягамі кампаніі "Гавары праўду" і сімвалічнымі шыльдамі з нумарамі дамою і новай назвай вуліцы. На акцыі прысутнічалі Уладзімір Някляеў, старшыня Саюза пісьменнікаў Алеся Пашкевіч, паэт Генадзь Бураўкін. Выпадковым мінакам актыўісты "Гавары праўду" раздавалі кнігі і дыскі з творамі Быкава.

– Тоё, што мы сёньня арганізавалі – не палітычная акцыя: гэта наш агульны маральны абязвязак. Васіль Быкаў – гонар нашай нацыі, – заяўві падчас імправізаванага мітынгу Уладзімір Някляеў.

(Працяг на стар. 7)

Місія
назіральнікаў
АБСЕ пачала
працу
у Беларусі

Кіраўнік місіі назіральнікаў БДІРЧ АБСЕ Герт Арэнс сустрэўся з старшынёй ЦВК Лідзіяй Ярмошынай.

Бакі дамовіліся, што такія сустрэчы будуць адбывацца штотыдзень.

Арэнс паведаміў, што яшчэ да дня асноўнага галасавання назіральнікі падрыхтуюць 2 прамежкавыя даклады.

Даклады будуць гатоўвыя не раней чым праз два тыдні пасля таго, як у Беларусі пачнуть праца віддзяленія дойгатэрміновага назіральнікі.

40 дойгатэрміновых назіральнікаў з 18 краін у свetu прыедуть у Беларусь 17 лістапада.

За выбарамі таксама будуць назіраць 400 кароткатэрміновых назіральнікаў.

На сустрэчы з журналистамі Арэнс не даваў палітычных ацэнак сітуацыі ў Беларусі. Ён толькі зазначыў, што напярэдадні АБСЕ і Венецыянская камісія выступілі з сумесным мемарандумам пра змены ў выбарчым заканадаўстве Беларусі.

Арэнс адзначыў, што назіральнікі ад АБСЕ будуць сачыць у тым ліку і за тым, як на практицы будуць праца віддзяленія гэтыя змены.

Ён падкрэсліў, што асаблівая ўвага назіральнікаў будзе аддадзеная працэдуры падліку галасоў і ходу датэрміновага назіраньня.

Герт Арэнс паведаміў, што назіральнікі будуць знаходзіцца ў Беларусі яшчэ тыдзень пасля 19 сінтября.

Праваабарончыя
матэрыялы
можна таксама
прачытаць
на сайтах:
www.spring96.org;
www.charter97.org;
www.baj.by

Улады ня ліцаца з думкай праваабаронцаў

14 лістапада 2010 году прайшла Нацыянальная канферэнцыя па выніках дасьледаваньня ўнідэксу грамадзянскай супольнасці ў РБ. Арганізаторам дасьледаваньня з беларускага боку зьяўляеца старшыня праўлення ГА "Цэнтр "СКАФ", сябра Грамадзянскай консультатыўнага савету (АКС) пры Адміністрацыі презідэнта Юры Загумённаў. Адначасова арганізаторам гэтай канферэнцыі паставлена мэта стварыць Агульнацыйную платформу грамадзянскай супольнасці, а таксама праваабарончую платформу.

Прадстаўнікі праваабарончых арганізацыяў неаднаразова выказвалі трывогу пра:

- неапраўданую хуткасць і паспешлівасць стварэння праваабарончай платформы;

- заяўленае імкненне арганізатораў супрацоўніцаў з уладамі пры адсутнасці з боку дзяржавы сігналу згоды да дыялогу з праваабаронцамі і пры тым, што значная частка праваабарончых арганізацыяў у краіне была пазбуйлена і дагэтуль ня мае афіцыйнай рэгістрацыі;

- тое, што ў Крымінальным кодэксе Беларусі дагэтуль прысутнічае арт. 193.1, які прадугледжвае крымінальную адказнасць за дзеянасць незарэгістраваных арганізацыяў;

- тое, што некалькі праваабарончых арганізацыяў актыўна займаюцца маніторынгам правядзення выбараў у гэты перыяд і іх удзел у стварэнні платформы для паліпшэння стасунку паміж праваабарончымі арганізацыямі і ўладамі можа быць расцценены як факттар, які пашырае на незалежнасць і нейтральнасць правядзення маніторынгу выбараў;

- тое, што Агульнацыйная платформа грамадзянскай супольнасці для распрацоўкі меморандуму яе ўзаемадзеяньня з дзяржавой.

Жаўнымі арганізацыямі і міжнароднымі партнёрамі ствараецца неапраўдана хуткімі тэмпамі без уліку думкі шматлікіх няўрадавых арганізацыяў.

Тым ня менш, як паведаміла інфармацыйнае агенцтва БелаПАН ад 16.10.2010 г., паводле словаў Ю. Загумённаў, "да канца кастрычніка ў межах праекту АБСЕ будзе ініцыявана стварэнне платформаў грамадзянскай супольнасці па правах чалавека".

У сувязі з гэтым мы пратэстуем супраць вялікіх арганізаційных падыходу да стварэння праваабарончай платформы і Агульнацыйной платформы грамадзянскай супольнасці без уліку інтарэсаў і меркавання дзеючых праваабарончых арганізацыяў краіны.

Незразумела, як ішла падрыхтоўка да гэтага мерапрыемства. У лік арганізатораў не ўваходзяць найбуйнейшыя арганізацыі, якія ўзаемадзеяюць з уладамі, напрклад, такіх, як Асамблея НДА, Платформа няўрадавых арганізацыяў Усходняга партнёрства і г. д.

Праваабарончыя арганізацыі, праваабарончыя групы і асобныя праваабаронцы актыўна працујуць супольна на працягу ўжо больш чым дзесяці гадоў. Вынікам супольнай працы зьяўляюцца грамадзянскія кампаніі, такія як "Праваабаронцы за свабодныя выбары", "Праваабаронцы супраць съмяротнага пакарання", "Кампанія за альтэрнатыўную службу", "Кампанія за адмену 193.1", ініцыятивы сумесных адукацыйных і праваабарончых праектаў (Школа правоў чалавека), праца Дому правоў чалавека ў выгнанні (Вільня, Літва), сумесная праца беларускіх няўрадавых арганізацыяў па падрыхтоўцы альтэрнатыўнага дакладу ў межах падрыхтоўкі Універсальнага перыядычнага агляду.

Сёлета 25 верасня быў праведзены 2-і Форум праваабарончых арганізацыяў, у якім бралі ўдзел 18 праваабарончых арганізацыяў з Беларусі. Перамовы і кансультатыўны паміж праваабарончымі арганізацыямі вядуцца пастаянна падчас беларускіх і міжнародных праваабарончых сустэрэчу і мерапрыемстваў.

Такім чынам, рэальная платформа беларускіх праваабарончых ініцыятываў існуе ўжо не адзін год. Тым не менш, мы адзначаем амаль поўную адсутнасць жадання беларускіх уладаў улічваць думку праваабаронцаў па найважнейшых пытанынях, якія датычацца сацыяльных, грамадзянскіх і палітычных правоў беларускіх грамадзянаў, выканання прынятых на сябе міжнародных абавязкаў у галіне праваў чалавека.

Мы заяўляем, што ў выпадку згоды і жадання беларускіх уладаў да супрацоўніцтва з праваабарончымі арганізацыямі мы гатовыя да такога супрацоўніцтва на прынцыпах, пропанаваных у распрацаванай пад эгідай Асамблеі НДА Канцепцыі ўзаемадзеяньня органаў дзяржаўнай улады і грамадзянскай супольнасці. Праваабаронцы і надалей будуть працягваць сваю працу, дзеяле ўмацавання правоў чалавека і разьвіцця демакратыі.

Праваабарончы цэнтр "Вясна"
Алесь БЯЛЯЦКІ;
Камітэт абароны рэпрэсаваных
"Салідарнасць"
Іна КУЛЕЙ;
Беларуская асацыяцыя журналістаў
Жана ЛІТВІНА;
"Незалежнае таварыства
прававых дасьледаваньняў"
Алена ТАНКАЧОВА;
ГА "Цэнтр па правах чалавека"
Раіса МІХАЙЛОЎСКАЯ;
Выпускнік Вышэйшага міжнароднага
курсу па абароне правоў чалавека
Барыс ЗВОЗСКАУ;
Беларускі Дом правоў чалавека
Таяцна РЭВЯКА;
Асветніцкая праваабарончая
установа "Офіс па правах людзей з
інваліднасцю"
Сяргей ДРАЗДОЎСКІ;
ГА Магілёўскі правааборончы цэнтр
Уладзімір КРАЎЧАНКА;
Праваабарончы цэнтр "Прававая
дапамога насељніцтву"
Алег ВОЛЧАК.
Менск, 11.11.2010

У ААН прызналі правату гомельскага актыўіста

Камітэт ААН па правах чалавека прызнаў, што ў 2004 годзе падчас выбараў у Палату прадстаўнікоў былі парушаныя права гомельскага грамадзянскага актыўіста Леаніда Судаленкі. Адпаведнае рашэнне актыўіст атрымаў па пошце з Женевы.

Шэсцьць гадоў таму спадар Судаленка вылучаўся кандыдатам у дэпутаты ў Хойніцкай выбарчай акрузе № 49. І хача ягоная ініцыятывная група сабрала патрэбную колькасць подпісаў выбарцаў, акруговая камісія так і не зарэгістравала яго кандыдатам у дэпутаты на той падставе, што ён нібыта няправиль-

на пазначыў сваё асноўнае месца працы. Маўляў, напісаў у анкете, што зьяўляецца юрыйсконсультатам ААТ "Локан", а не старшынёй гарэдзкой арганізацыі ГА "Прававая ініцыятыва". І яшчэ – распаўсюджваў улёткі з інфармацыяй пра дзеянасць выбарчага блоку "Пяць плюс".

Леанід Судаленка аспрэчваў пастанову акруговай камісіі на не-рэгістрацыю ў Цэнтрывыбаркаме, у Вярхоўным судзе, але яго апеляцыі былі адхілены, нягледзячы на выпіску з працоўнай кніжкі пра месца працы ў ААТ "Локан". Старшынёўства ў "Прававой ініцыятыве" – грамадзянская пасада.

Камітэт ААН прызнаў пераканаўчымі сцвярджэнні Судаленкі, што і акруговая камісія, і Цэнтрывыбаркам дэйнічалі ў дачыненні да яго як апазіцыйнага кандыдата передузята і былі на баку кандыдата "ад улады". Паводле артыкулу 2, пункту 3 Міжнароднага пакту пра грамадзянскія і палітычныя права дзяржава павінна забясьпечыць сп. Судаленку "эфектыўны сродак праваў абароны, у тым ліку ѹ кампенсацыю, а таксама любыя будучыя намаганні дзеля вылучэння аўтара ў якасці кандыдата на выбарах у парламент у поўнай адпаведнасці з Пактом".

Абмежаваньні зънялі, але...

...большасць прапановаў Цэнтрывыбаркам адхіліў

Беларускі Хельсінскі Камітэт (БХК) з'яўрнуўся ў Цэнтральную выбарчую камісію з лістом, у якім прапануе адмініціцу новаўядзеніні ў накіраваныні назіральнікаў на ўчасткі і ў камісіі. Для гэтага, як канкрэтнізуюць праваабаронцы, патрэбна ўнесці папраўкі ў пастанову ЦВК № 49 ад 15 верасьня 2010 г. Ліст падпісаны старшынёй БХК Алегам Гулакам. У лісьце праваабаронцаў канстатуеца, што "сваёй пастановай № 49 ад 15. 09. 2010 Цэнтральная камісія са спасылкай на арт. 13 і п. 3 ч. 1 арт. 33 Выбарчага кодэкса Рэспублікі Беларусь (далей – ВК) дала тлумачэнныі аб прымянеўні ч. 3 арт. 13 ВК пры падрыхтоўцы і правядзеніні выбараў Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь у 2010 годзе". Гэтае тлумачэнне, адзначаюць аўтары ліста, "выключае права кіруючых органаў палітычных партый і грамадзкіх аўяднаньняў накіроўваць назіральнікаў на паседжаныні ўсіх камісіяў і на ўчасткі для галасаваньня". Адбываецца гэта з-за адсутнасці ў многіх незалежных ад уладаў арганізаціяў створных і зарэгістраваных структураў на месцах. Такім чынам, паколькі ЦВК

Алег ГУЛАК

абмяжоўвае ўзроўні накіраваньня назіральнікаў (напрыклад, у абласную камісію – толькі ад абласной структуры той ці іншай арганізацыі), многія незалежныя назіральнікі, у тым ліку і праваабаронцы, ня зможуць паўнавартасна назіраць за ходам выбараў. Прынамсі, іх назіраньне неробіцца не паўсюдным.

Юристы на прыкладзе Хель-

сінскага Камітету паказваюць механізм абмежаваньня працы назіральнікаў. Яны даводзяць, што, згодна з Законам РБ аб грамадзкіх аўяднаньнях, "стварэнні арганізацыйных структураў зъяўляеца правам, а не абавязкам грамадзкага аўяднання". Аднак, згодна з тым жа законам, БХК як рэспубліканская арганізацыя мае права дзейнічаць па ўсёй краіне. Праваабаронцы просьці Цэнтрывыбаркам зъяўніць пастанову ад 15 верасьня 2010 году і дазволіць кіраўнічым органам партыяў і арганізаціям вылучаць назіральнікаў за выбарамі на ўсіх узроўнях. Пастановы ЦВК пра назіральнікаў 2005 і 2008 гадоў на тле сёньняшніх умоваў згадваюцца праваабаронцамі як станоўчыя прыклады.

5 лістапада адбылося паседжаньне Цэнтральнай камісіі, дзе разглядалася прапанова праваабаронцаў аб унясеньні паправак у пастанову ЦВК № 49 ад 15 верасьня 2010 г. Беларускі Хельсінскі Камітэт прапанаваў адмініціцу новаўядзеніні ў накіраваныні назіральнікаў на ўчасткі і ў камісіі. Такім чынам, кіруючыя органы партыяў і грамадзкіх арганізаціяў атрымалі магчымасць вылучаць назіральнікаў за выбарамі на ўсіх узроўнях. Да гэтага часу непраўладныя арганізацыі з-за адсутнасці створаных і зарэгістраваных структураў на месцах не маглі паўсюдна назіраць за ходам выбараў.

Алег Гулак адзначаў, што на паседжаньні таксама была падтрыманая прапанова заяўнікаў ад палітычных структураў аб тым, каб назіральнікі маглі сачыць за падлікам бюлетэню "ва ўмовах агляднасці падліку галасоў".

– Гэтыя прапановы былі прынятыя, і, вядома, гэта пэўны крок да павелічення празрыстасці выбарчага працэсу. Я спадзяюся, што ён здымае многія спречныя і канфліктныя ситуацыі, калі назіральнікаў не дапускалі да працэдураў падліку галасоў, – адзначае кіраўнік БХК.

Разам з тым праваабаронца падкрэсліў, што пераважную большасць з 15 прапановаў Цэнтрывыбаркам адхіліў.

– Такая важная прапанова – урэгульваць працэдуру падліку галасоў участковымі камісіямі такім чынам, каб падлік вёўся адным сябрам камісіі, а ўсе астатнія, у тым ліку і назіральнікі, бачылі гэты падлік – не была падтрыманая, прычым без уцімнай матывациі, – распавёў А. Гулак.

Між тым, гэтае важнае ўдакладненне, адхілене ЦВК, пазітыўным чынам магло бы зъяўніць сутнасць тых працэдураў, якія сур'ёзна крытыкуюцца за недасканаласць і недэмантратычнасць.

Адміністрацыйны рэсурс ня быў задзейнічаны...

ЦВК не прызнала парушэнні выбарчага заканадаўства падчас збору подпісаў за вылучэнне А. Лукашэнкі

Грамадзкія актывісты Мікіта Красноў і Вячаслав Дзіянаў атрымалі з Цэнтрывыбаркаму адказ на сваю скару. Яны заяўлялі пра выкарыстаньне адміністрацыйнага рэсурсу падчас збору подпісаў сябрамі ініцыятыўнай групы А. Лукашэнкі. У прыватнасці, указывалася на тое, што студэнты БДУРПа ў вучэбны час стаялі пікетах, а "курыраваў" іх працу сябра ініцыятыўнай групы Аляксандр Аляксандравіч Хмыль – прарэктар па вучэбнай працы БДУРП. Скарту грамадзкіх актывістаў ЦВК у асочбе Лідзіі Ярмошынай палічыла неабронтаванай.

Сярод іншага старшыня камісіі ў сваім адказе палічыла неабходным патлумачыць грамадзкім актывістам, што артыкул 73 ВК "забаране кандыдатам у Прэзідэнты прысягваць асобаў, якія знаходзяцца ў падпірадкаванні ці іншай службовай залежнасці, для ажыццяўлення ў працоўны час дзейнасці, спрыяльнай вылучэнню". Указанага статусу А. А. Хмыль ня мае. Такім чынам, ён мае права запрашаны да ўдзелу ў зборы подпісаў студэнтаў БДУРП.

Той факт, што збор подпісаў студэнтамі зъдзяйсняўся ў вучэбны час, з 11.00 да 15.00, на думку Л. Ярмошынай, таксама "ня съведчыць пра пропуск імі заняткай, паколькі вольны ад вучобы час вызначаецца раскладам заняткай, які мае свае асаблівасці ў залежнасці ад факультetu, курсу і съпеціяльнасці". Разам з тым, ЦВК замоўчавае, ці праводзілася праверка раскладу заняткай менавіта тых студэнтаў, якіх Красноў і Дзіянаў бачылі ў пікетах.

Не дае Цэнтрывыбаркам ні ацэнак, ні каментароў наконт таго, на якой падставе сам А. А. Хмыль у працоўны час знаходзіўся на пікете. Дарэчы, падчас разгляду папярэдняй скары ў Менскай гарадзкой камісіі 23 кастрычніка прарэктар БДУРПа пацьвердзіў, што ў гэты час ён не знаходзіўся ў адпачынку, але "ад'яжджаў па працы". Таксама ён съцвярджаў, што ў яго адсутнасць студэнты не запаўнялі падпісныя лісты.

Напрыканцы свайго адказу старшыня ЦВК адзначае, так бы мовіць, тэхнічны момант – "збор подпісаў сябрам ініцыятыўнай групы, у тым ліку і ў форме пікету, дапускае ўдзел у гэтай працэдуры разам з сябрам ініцыятыўнай групы іншых грамадзянаў, якія могуць аказваць дапамогу ў запаўненні падпісных лістоў"...

"Каэфіцыент дыскрымінацыі" апазіцыі не зъяніўся

5 лістапада кампанія "Праваабаронцы за свабодныя выбары" правяла прэс-канферэнцыю па выніках назіраньня за фармаваннем участковых выбарчых камісіяў (УВК). Вынікі, агучаныя старшыней БХК Алегам Гулакам і юрыстам "Вясны" Валянцінам Стэфановічам, маласуцяшальныя. Было канстатавана, што вылучаным ва ўчастковая камісія прадстаўнікам апазіцыйных структураў адмаўлялі ў пяць разоў часцей, чым прадстаўнікам лаяльных да ўлады арганізацыяў. "Каэфіцыент праходнасці" апазіцыі ў выбарчыя камісіі, альбо, як выказаўся А. Гулак, "каэфіцыент дыскрымінацыі", у парыўнанні з мінулымі выбарамі не зъяніўся.

Назіральнікі не адмаўляюць назіраньсць некаторага паляпшэння, аднак робяць выснову, што многія зъмены пакуль засталіся "на паперы". Як адзначылі праваабаронцы, "некаторыя пазітыўныя новаўядзеныя на ўвазе абмежаванне колькасці дзяржслужачых у складзе камісій, гарантаванае ўключэнне ў склад камісіяў на менш траціны прадстаўнікоў палітычных партыяў і грамадзкіх аўяднанняў і магчымасць абскардзіцца рашэнні аб стварэнні камісіяў праз суд. Фармальная заяўленая прапорцыі і магчымасць сапраўды існуюць, але не на практицы.

Як адзначыў Валянцін Стэфановіч, грамадзкія арганізацыі ў участковых камісіях прадстаўленыя ў большасці толькі пяццю аўяднаннямі: "Белай Руссю", Федэральнай прафсаюзаў Беларусі, Беларускім саюзам жанчын, БРСМ і Беларускім грамадзкім аўяднаннем ветэранаў. "Усе разам яны вылучылі 84,8 працэнта прэтэндентаў ад усіх грамадзкіх арганізацыяў і прафсаюзаў", – адзначыў юрыст "Вясны". На ўсе іншыя грамадзкія аўяднанні краіны прыпадае, такім чынам, 15,2 працэнта. "Яскрава вымалёваеца тэндэнцыя, што гэтыя арганізацыі зъяўляюцца асноўнымі арганізатарамі выбараў", – падвёў рысу праваабаронца. Паводле яго словаў, такая ж тэндэнцыя назіралася таксама і падчас фармавання тэртыярыйных выбарчых камісій.

Крыху лепш выглядае статыстыка па ўключчынні ў склад камісій прадстаўнікоў апазіцыйных палітычных партыяў – 17,1 працэнт з усіх вылучаных па Беларусі (пры стварэнні тэртыярыйных выбарчых камісій).

місіяў гэты паказчык склаў 15 адсоткаў). Але невялікае паляпшэнне ў лічбах праходнасці наўрад ці істотна адб'еца на агульной карціне. Па ўсёй Беларусі ў 3 працэнтах усіх участковых камісіяў будуць працаўца толькі 0,25% – чвэрць працэнта! – прадстаўнікоў апазіцыйных партыяў.

Праваабаронцы заўважаюць, што прыярытэт пры фармаванні камісіяў быў яўна за лаяльнымі да ўлады партыямі (іх прадстаўнікоў уключана ў склад камісіяў 87,7 адсоткі ад агульной колькасці вылучаных), а таксама чатырма згаданымі вышэй буйнейшымі праўладнымі грамадзкімі арганізацыямі і адным прафсаюзам (93,2 працэнты з агульной колькасці вылучаных). Цікава, што ў Менскай вобласці праходнасць ў ўчастковую камісію сяброў некаторых арганізацыяў склала ўсе 100 адсоткаў. Гаворка ідзе пра "Белую Русь" і Саюз жанчын, усе вылучаныя прадстаўнікі якіх цалкам апынуліся ў складзе камісій вобласці.

Як распавёў Алег Гулак, у Менску прадстаўнікі ўлады тлумачылі прычыны адмовы ад уключэння апазіцыянераў тым, што яны звычайна заўважаюць недахопы і пішуць скаргі, не жадаючы дамаўляцца з астатнім складам.

Сам працэс фармавання ўчастковых камісій часта праходзіў без назіральнікаў, хоць у многіх выпадках мясцовая ўлада ставілася да іх прыязна, інфармавала і нават запрашала на паседжанні. Аднак некаторыя рэгіёны, як, напрыклад, Бабруйск, вызначыліся сваёй жорсткасцю да назіральнікаў. Іх не пускалі на паседжанні па фармаванні камісіяў, тлумачачы, што такая прысутнасць неправамочная. Паводле словаў Алега Гулака,

сапраўды, гэты момант – прысутнасць назіральнікаў на паседжаннях органаў улады – не пропісаны ў выбарчым заканадаўстве. Але калі гаворка ідзе пра адкрытасць выбарчага працэсу, недапушчэнне да назірання за гэтым этапам становіца пагрозай для самой адкрытасці. Прычынай скрытнасці ўладаў, верагодна, зъяўляюцца агучаныя А. Гулакам факты, калі назіральнікі выкryвалі на паседжаннях выканкамаў парушэнні. Напрыклад, быў выпадкі, калі галасаванье праводзілася цалкам па раней сфармаваным сьпісе складу камісіі, а часам нават не называліся прозвішчы тых людзей, якіх прапаноўвалі ўключыць у камісію. Часам склад некалькіх камісіяў у агульнай колькасці пайтары-дэзве тысячы чалавек зацвярдждаўся за 20 хвілінаў, прывёў дадзеныя назіральнікі А. Гулак. "Гэта значыць, што ніякага абмеркавання кандыдатураў не адбывалася", – робіць выснову праваабаронца.

Цяпер праваабаронцы назіраюць за працэсам абскардвання. "Толькі нашымі юрыстамі складзена 77 скаргаў на неўключэнне ў выбарчыя камісіі", – паведаміў Алег Гулак, адзначыўшы, аднак, што "пакуль усе спробы абскардзіцца дзеянію выканкамаў былі безвынковымі". Тым ня менш, на яго думку, патрэбна скарыстаць усе прававыя механизмы, у выніку чаго альбо будуць абароненыя права грамадзянаў, альбо будзе атрыманае дакументальне пацверджанне таго, што выбары праводзіліся непразрыста. "Такім чынам, гэты этап выбарчай кампаніі стаў халодным душам пасля ліберальнага этапу збору подпісаў", – гэтах ахарактарызаваў старшыня БХК вынікі фармавання ўчастковых камісій.

Рашэньні – прадказальныя

Бяроza: "Парушэньня ў фармаваныні ўчастковых камісіяў Бяроzaўскім райвыканкамам няма," – та-кое рашэнне прыняў суд Бяроzaўска-га раёну ў выніку разгляду скаргаў Берасьцейской абласной арганізацыі Партыі БНФ на неўключэнне 10 прадстаўнікоў у склад участковых выбарчых камісіяў. Усе 10 скаргаў былі разгледжаныя ў адным судовым працэсе. Старшыня суда Бяроzaўскага раёна Вадзім Мазоль даволі падрабязна правёў разгляд усіх матэрыялаў па справе. Дзякуючы гэтаму можна было даведацца некаторыя падрабязнасці фармаваныні ўчастковых камісіяў у Бяроzaўскім раёне. Як высьветлілася падчас судовага паседжання, у склад камісіяў, у якія не ўключылі прадстаўнікоў Партыі БНФ, не былі ўключаныя і іншыя вылучэнцы. Так, у склад участковай камісіі ўчастка для галасавання № 2 не была ўключаная ня толькі прадстаўніца Партыі БНФ Тацяна Тарасевіч, але і прадстаўніца "Беларуска-га саюзу жанчын" А. Вяроха. На іншых выбарчых участках "вертыкаль" падрыхтавала дакументы больш даска-нала. Ва ўчастковыя камісіі не былі ўключаныя на выбарчым участку № 3 – 3 вылучэнцы, № 4 – 3, № 5 – 4, № 10 – 4, № 11 – аж 6, № 14 – 4, № 16 – 4, № 17 – 3, № 29 – 3. Праўда, застало-ся навысьветленым, ці быў такі "ан-шлаг" на іншых участках.

Завяршыўся суд прадказальна: скаргі Берасьцейской абласной ар-

ганізацыі Партыі БНФ не былі зада-волены. Суддзя В. Мазоль уключыў у сваё рашэнне вялізныя цытаты з артыкулаў Выбарчага кодэкса РБ, што значна змянгнула прыніцце і зачытваньне самога рашэння.

Берасьце: Суд адхіліў скаргі абласной арганізацыі АГП. Паводле словаў Мікалая Каўша, кіраўніка абласной арганізацыі Аб'яднанай грамадзянскай партыі на Берасьцейшчыне, прычынай для падачы скаргаў у судовыя інстанцыі стаўся той факт, што адміністрацыі Маскоўскага і Ленінскага раёнаў абласнога цэнтра задаволілі заяўкі толькі на трох з трынаццаці прапанаваных АГП кандыдатураў для ўключэння ва ўчастковыя выбарка-мы. У скаргах съцвярджалася, што неўключэнне вылучэнцаў ад АГП зьяўляеца парушэннем некаторых палажэнняў Канстытуцыі РБ, Закону "Аб палітычных партыях" і Выбарчага кодэкса. Зыходзячы з гэтага, аўтары скаргаў патрабавалі, каб рашэнні, прынятыя адміністрацыямі Ленінскага і Маскоўскага раёнаў Берасьця па фармаванні ўчастковых выборчых камісіяў, былі адмененыя ў судовым парадку і прынятыя новыя (ва ўста-ляваным законам парадку). Як распавёў М. Коўш, суды абодвух раёнаў гораду 6 лістапада адмовілі ў задавальненіні скаргаў, што расцэнваеца актыўістамі АГП як падрыхтоўка да чарговай "элегантнай перамогі" Аляксандра Лукашэнкі.

Гарадзеншчына: Прадказаль-на скончыўся разгляд скаргаў у су-дах на неўключэнне прадстаўнікоў Аб'яднанай Грамадзянскай Партыі ў склад участковых камісіяў па Гара-дзеншчыне. У судзе Ленінскага раёна Горадні суддзя Людміла Жукоўская палічыла неабгрунтаваным абласно-дзяжанье неўключэння 21-га сябра АГП. У судзе Каstryчніцкага раёну, дзе інтарэсы партыі прадстаўлялі Аляксандра Васілевіч і Алег Калінкоў, разгляд скаргі суддзяй Валянцінай Мокань па 8-мі неўключаных сябрах АГП скончыўся аналагічна. Пры tym у судзе выявілася, што дакументы па вылучэнні прадстаўнікоў прайлад-ных грамадзікіх арганізацыяў і партыяў аформленыя з парушэннем заканадаўства. Прадстаўнікі АГП запатрабавалі правядзення графала-гічнай экспертызы і маюць намер да-магацца справядлівацьці далей.

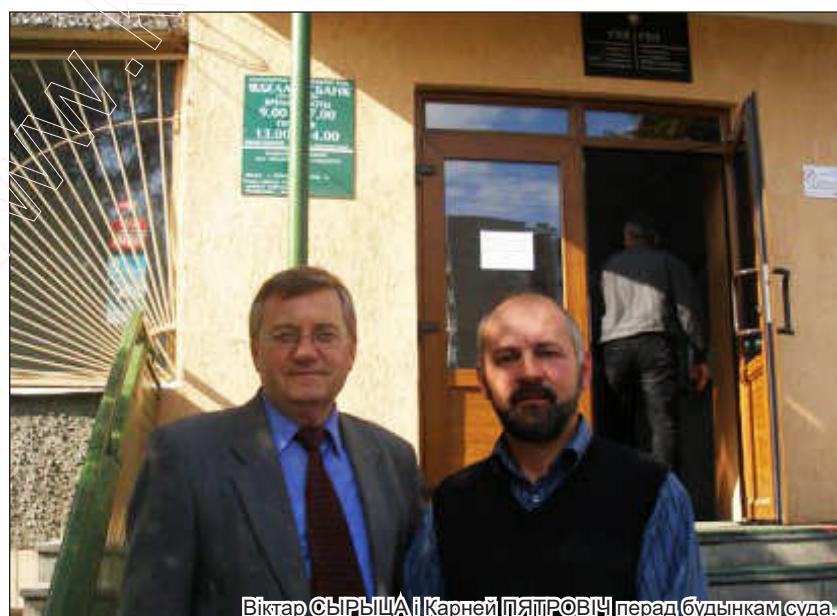
У Астрэуцы, дзе інтарэсы партыі АГП баранілі Іван Крук і Мікалай Уласевіч, скарга на неўключэнне 25 прадстаўнікоў арганізацыі суддз-дзяй Генадзем Янкоўскім таксама не была задаволеная.

Такім чынам, суды выразна ўзя-лі бок мясцовых адміністрацыяў і не задаволілі аніводную скаргу дэмакра-тычных партыяў на неўключэнне іх прадстаўнікоў у склад участковых камісіяў. Незалежныя назіральнікі рас-цэнываюць гэты факт як яскравую дыскрымінацыю дэмакратычных партыяў у выбарчым працэсе.

Суд традыцыйна прыняў бок выканкаму

9 лістапада Баранавіцкі гарадз-кі суд разгледзеў скаргу старшыні гарадзкой Рады Таварыства беларус-кай мовы Віктара Сырыцы на дзеянь-ні гарвыканкаму па неўключэнні трох сяброў ТБМ – Рыгора Грыка, Сяргея Гоўши і Карней Пятровіча ў склад участковых камісіяў. Справу разглед-даў суддзя Мікалай Сельмановіч. Інтарэсы гарвыканкаму прадстаўлялі загадчыца арганізацыі-кадравага аддзелу гарвыканкаму Вольга Дудко і юрист Алег Яўсеев. Заяўнік Віктар Сырыца, а таксама Сяргей Гоўша і Карней Пятровіч даводзілі, што гарадз-кія ўлады дыскрымінуюць грамадзкае аб'яднанне на палітычных матывах. На працягу апошніх гадоў гарадзкая ўлады не ўключаюць сяброў ТБМ у склад тэртыярыйных і участковых выборчых камісіяў за крытыку дзеянь-нія мясцовой улады ў палітычным і культурным жыцці гораду.

На працягу судовага паседжання В. Сырыца хадайнічаў пра адвод суд-зьдзі, які вельмі неаб'ектыўна яго суд-зіу ў 2006 годзе і ў судовых рашэннях заўсёды тримае бок уладных струк-тур, але адвод не быў задаволены. Суд адмовіўся таксама запатраба-ваць ад прадстаўнікоў гарвыканкому дакументы аб вылучэнні ў склад участковых выборчых камісіяў ужо

Віктар Сырыца і Карней Пятровіч перад будынкам суда.

ўключаных сяброў камісіяў. Такія зъвесткі былі неабходныя для таго, каб паказаць суду, што амаль ўсе сябрыв камісіі належалі да вертыка-лі або зъяўляюцца сябрамі прайлад-ных грамадзікіх арганізацыяў.

У выніку суд палічыў, што рашэн-не гарвыканкаму аб фармаванні

складу ўчастковых выборчых камісіяў законнае, а крытэрыі, па якіх адбываўся адбор сяброў у склад участковых выборчых камісіяў, суду непадсудныя. Суддзя Мікалай Сельмановіч адмовіўся разглядаць доказы дыскрымінацыі ТБМ і іх сяброў па палітычных матывах.

Сустрэчы з выбаршчыкамі – на будоўлі

12 лістапада Баранавіцкі гарвыканкам прыняў адразу тры рашэнні: "Аб выдзяленні памяшканья для арганізацыі сустрэчай кандыдатаў у прэзідэнты з выбаршчыкамі" (№ 3554), "Аб вызначэнні месцаў для размешчэння агітацыйных друкаваных матэрываляў" (№ 3555) і "Аб вызначэнні месцаў для правядзення масавых мерапрыемстваў кандыдатамі ў прэзідэнты". Гэтая інфармацыя зьявілася пакуль толькі на сайце гарвыканкама baranovichy.by. Што тычыцца месцаў для правядзення масавых мерапрыемстваў, то гэта, акрамя маладога парку, тры маленькія скверы, якія знаходзяцца на ўскрайку гораду, дзе заўсёды вельмі мала людзей. А ў старым парку праводзяцца вялікія монтнтыя работы.

Калі гаварыць пра месцы для размешчэння агітацыйных друкаваных матэрываляў, то гэта рэкламна-агітацыйныя тумбы, 7 інфармацыйных стэндаў у ЖЭСах і куткі выбаршчыкаў у бібліятэках, якія традыцыйна застаюцца незадаванымі.

Традыцыйна выдзелены для сустрэчаў з выбаршчыкамі маленькія залы ў ЖЭСаў і памяшканье гарадзкога Дому афіцэраў, але гэты будынак знаходзіцца не ва ўласнасці гарвыканкаму, а належыць вайскоўцам. Атрыманы магчымасць для правядзення тут перадвыбарчых сустрэчай кандыдатаў з выбаршчыкамі вельмі складана: то камандзіра не знайсці, то на гэты дзень ужо запланавана іншае мерапрыемства, то мікрофон раптам "сапсаваўся" і г. д.

На ўскрайку гораду, сярод штабеляў будаўнічых матэрываляў і вялікіх насыпau пяску прапануе праводзіць перадвыбарчу агітацыю Светлагорскі райвыканкам (Гомельская вобласць). Іншых месцаў для агітацыйных мерапрыемстваў па-за памяшканьнямі ў горадзе не выдзелена. Месцам для правядзення пікетаў і іншых мерапрыемстваў з мэтаю агітацыі за кандыдатаў у Прэзідэнты ў Светлагорску з'яўляецца "сценічная пляцоўка на плошчы, якая прылягае да набярэжнай ракі Бярэзіны". Аб гэтым гаворыцца ў рашэнні Светлагорскага райвыканкаму, апублікованым 11 лістапада. Ад цэнтра гораду да на-

"Месца для агітацыі" ў Баранавічах.

бярэжнай 5 хвілінаў хады. Аднак гэта ўжо ўскрайка гораду. А сценічная пляцоўка – ускраек набярэжнай. Падчас сьвятаў тут праходзяць канцэрты, і зразумела, што пляцоўка знаходзіцца на некаторай адлегласці ад людных месцаў. Мясцовыя жыхары ведаюць: у халодны час году на набярэжнай пуста. Для каго тут праводзіць агітацыю? Да таго ж, зараў вядзенца рамонт набярэжнай, і акурат сценічная пляцоўка выкарыстоўваецца як месца дlya складавання будаўнічых матэрываляў. Побач – туалет і кантайнеры для съмечція. Жадаючыя паагітаваць могуць яшчэ зьездзіць у пасёлкі Парычы і Сасновы Бор. У Парычах ім адвялі пляцоўку перад Домам культуры. Месца прыгожае, але таксама бязлюднае. У іншых населеных пунктах не выдзелена ніякіх месцаў. Гэта значыць: калі хтосьці захоча зладзіць пікет, каб азnamёці з матэрывалямі пра кандыдата ў Прэзідэнты, напрыклад, жыхару Баравікоўці Чыркавічай, то зрабіць гэта ніяк нельга.

Рашэнне "Аб вызначэнні месцаў для правядзення кандыдатамі ў Прэзідэнты Рэспублікі Беларусь масавых мерапрыемстваў з мэтай перадвыбарчай агітацыі ў Салігорскім раёне" было прынятае мясцовімі ўладамі 12 лістапада. У сэпіс дазволеных тэрыторыяў патрапілі толькі некаторыя стадыёны, школьнія спартовыя пляцоўкі і пляцоўкі каля сельскіх клубаў. Абсалютная большасць гэтих месцаў знаходзяцца на ўскрайку ці ў дварах, акрамя хіба клубных

пляцоўак у вёсках. Цэнтральныя плошчы населеных пунктаў раёну, вялікія пляцоўкі каля буйных крамаў, рынкаў і пляцоўкі на цэнтральных вуліцах засталіся па-за межамі вызначаных месцаў.

– Параўнальна з этапам збору подпісаў рэгрэс велізарны. Кантроль за выкананнем рашэння ўскладзены асабісту на начальніка Салігорскага РАУС, таму кандыдатам і іх камандам наўрад ці варта разлічваць на дэкларатывнасць гэтага рашэння, – адзначае мясцовы праваабаронца Л. Мархотка.

Мазырскі райвыканкамам вызначыўся з месцамі для правядзення кандыдатамі ў прэзідэнты і іх даверанымі асобамі перадвыбарнай агітацыі. Документ скараціў колькасць месцаў для правядзення сустрэчай у памяшканьнях, на вуліцы, значна азмежаваныя магчымасці для размешчэння агітацыйных матэрываляў. Бадай, самае станоўчые ў сёлетнім рашэнні: для правядзення масавых мерапрыемстваў у памяшканьнях засталіся буйныя палацы Мазыра, утым ліку "Мазырскага НПЗ", гарадзкі Палац культуры. У сельскай мясцовасці для гэтага вызначаныя актавыя залы сельскіх выкананых камітэтаў, дамы культуры. Са сэпісу месцаў для правядзення перадвыбарнай агітацыі не ў памяшканьнях зынік пункт: мікраараён "Кастрычніцкі" – апошні прыпынак маршруту №7. Зноў названы стадыён "Спартак" у "Цэнтральным" мікраараёне Мазыра – вельмі нязручны для правядзення грамадзянамі выбарчых мерапрыемстваў. З пераліку месцаў для размешчэння агітацыйных матэрываляў, трэба адзначыць, зынік істотны пункт: "витрэны магазіны, учреждений культуры, учреждений здравоохраненія". На мінулых выбарах пунктам 3 дазвалялася размешчыць агітацыйныя матэрываляны на стэндах установаў адзяленій, культуры і медыцыны. У распрацаваным зараз дакументе ён зынік, а зьявіўся пункт 2: "Запретить самовольное размещение агитационных печатных материалов о кандидатах в Президенты Республики Беларусь в местах, не предусмотренных подпунктом 3.1 данного решения".

"Месца для агітацыі" ў Светлагорску.

Уладзімір Асіпенка на волі!

Фігуранта справы Мікалая Аўтуховіча, былога вайскоўца Уладзіміра Асіпенку выпусьцілі на волю ўмоўнадатэрмінова ўвечары 5 лістапада. Асіпенка быў у зняволені з лютага 2009 году.

"Гэта цудоўна – дыхнуць съвежым паветрам, сустрэцца з роднымі, якія цябе гэтак чакалі. Але неадкладна будзе змагацца за вызваленіе майго сябра Аўтуховіча, – сказаў Уладзімір Асіпенка. – Мяркую, калі ўсе разам будзем патрабаваць, і яго выпусьцяць. Не павінен чалавек за 5 патронаў сядзець 5 гадоў". Нагадаем, што Асіпенка быў асуджаны сёлета 6 траўня на трох гады пазбаўлення волі за захаваныне і перавозку зброі і выбуховых рэчываў (арт. 295 Крымінальнага кодэкса).

Дома ва Уладзіміра Асіпенкі цяпер не змаікае тэлефон, прыязджаюць журналісты. Ён для ўсіх знаходзіць час, мае мноства планаў, але найперш паабяцаў жонцы, што зробіць у хаце рамонт.

З выгляду ён зьмяніўся, пасталеў, але ўсьмешка тая самая – цёплая, ветлівая. Дык якія яны, першыя глыткі свабоды?

– Вельмі рады быў убачыць сваіх родных і абняць іх, – адказвае Уладзімір Асіпенка. – Гэта было самае вялікае шчасльце – з імі сустрэцца. Другога нічога не магу сказаць, бо я зразумеў, што сям'я для мяне – самая вялікая каштоўнасць у жыцці.

Ён дадае, што пра зьмены за съценамі дома сказаць ня можа, бо ўсе гэтыя дні сядзеў побач з роднымі ў хаце, прымаў гасцей, што папросту не маглі нацешыцца сустрэчы. Прызнаецца, што з турмы прыехаў з дачкой, не папярэдзіўшы жонку, пра што цяпер вельмі шкадуе.

– Спачатку дачка з мужкам увайшлі ў кватэру, а потым я з кветкамі. А яна мяне як пабачыла – дык ледзь не самлела ад радасці, прысела на пушфік і паўтарала, што ня можа ў гэта паверыць. Я потым пашкадаваў, што так зрабіў, трэба было патэлефанаваць і папярэдзіць.

Уладзімір Асіпенка распавядае, што жонцы давялося нямала за гэты час перажыць: шмат хто адварочаваў-

Уладзімір АСІПЕНКА.

ся і не вітаўся, на працы спрабавалі яе справакаваць, каб звольніць. І ўсё гэта – дадае – яна перажыла сама.

На пытаньне, ці пасыпей ён зарыентавацца ў цяперашнія палітычныя сітуацыі ў краіне, Уладзімір Асіпенка адказвае:

– Мне здаецца, што сапраўдных дэмакратычных выбараў у нас і зараз ня будзе. Пра гэта съведчыць тое, што выбарчы кодэкс не зьмянілі, апазіцыі няма ва ўчастковых камісіях. Упэўнены, што ўсё будзе, як раней. Думаю, што лепш было бы наогул у іх ня ўдзельнічаць, але ня ведаю, як мяне тут зразумеюць.

– А як на гэта глядзяць тыя, хто засталіся за кратамі?

– Вось яны думаюць так, як я вам сказаў. Яны упэўненыя, што прэзідэнтам будзе той, хто і цяпер...

Спадар Уладзімір кажа, што першыя дні разъбярэцца з хатнімі праблемамі, а далей прымецца разам з юрыстамі дамагацца вызвалення Мікалая Аўтуховіча. Ён наогул удзячны ўсім, хто падтрымліваў яго, дамагаўся ягонага вызвалення. А яшчэ яму вельмі хochaцца паглядзець у твар таму съледчаму, які фабрыкаваў супраць яго справу.

пад'ехаў АМАП. Аднак Уладзімір Някляеў разам з журналістамі пасыля наведвання Менскага гарсавету якраз пасыпелі падысьці да затрыманай машыны. Канфлікт з супрацоўнікамі ДАІ вырашыўся за некалькі хвілінаў: абыйшлося без вобшуку машыны, аднак быў складзены пратакол за парушэнне правілаў дарожнага руху. Кіроўца прызнаў сябе вінаватым, падпісаў пратакол і спакойна зъехаў.

– Жадаём вам новага галоўнакамандуючага, – выгукнулі на разыўтанне актыўісты "Гавары праўду".

– Дай бог! – пагадзіўся супрацоўнік ДАІ.

Менску – вуліцу Быкава

(Пачатак на стар. 1)

На пытаньне, ці не баіца Уладзімір Някляеў, што яго ўзялі на акцыі можа быць расцэнены як фальстарт агітацыйнай кампаніі, паэт яшчэ раз падкрэсліў, што гэтае мерапрыемства мае такое ж дачыненіне да яго жадання стаць прэзідэнтам, як ён да палёткай у космас.

Пасылья акцыі Някляеў адправіўся ў Менскі гарсавет, каб перадаць лісты 57 дэпутатам. У лістах заклік зрабіць выбор на карысць перайме-

наванія вуліцы і просьба падтрымаць 100 тысячаў грамадзянай, якія ўжо падпісаліся за вуліцу Быкава.

Тым часам пакуль Уладзімір Някляеў перадаваў лісты, была затрыманая машына з актыўістамі "Гавары праўду". Супрацоўнікі ДАІ спрабавалі агледзець машыну, у якой актыўісты вывозілі з акцыі шыльды з партрэтамі Быкава. Пасыля таго, як кіроўца адмовіўся выходзіць з машыны, на месцы канфлікту зъявіўся супрацоўнікі міліцыі, затым

У дзеяньнях съледчых ёсьць прыкметы злачынстваў

Ветэранны вайны ў Аўганистане патрабуюць прыцягнучь да адказнасці съледчую группу, якая вяла расесьледаванье справы Мікалая Аўтуховіча. Адпаведная заява перададзеная ў Генеральную пракуратуру 8 лістапада.

Пра гэта паведаміў праваабаронца Алег Волчак. У заяве адзначаецца, што 8 лютага 2009 году Мікалай Аўтуховіч і Юрый Лявонаў былі арыштаваныя паводле падазрэння ва ўчыненьні падпалаў маёмасці былога начальніка Ваўкавыскага РУУС Сяргея Кацубы і мясцовага падатковага інспектара Сяргея Мандзіка. З імі быў таксама арыштаваны былы падатковы інспектар Уладзімір Асіпенка. "Па інкраймінаваных ім у 2005 годзе злачынствах вінаватыя ўжо былі асуджаныя. Пацярпелья з новымі заявамі ў праваахоўняго органы ў дачыненіі да названых асобаў не звярталіся", – гаворыцца ў заяве.

"Падчас съледства затрыманым былі прад'яўленыя новыя абвінавачаныні – падрыхтоўка тэракту супраць старшыні Гарадзенскага абласнога выканачага камітэту Уладзіміру Саўчанку і замах на намесніка міністра па падатках і зборах Рэспублікі Беларусь Васіля Камянко. На падставе прысуду судзьдзі Аляксандра Цяцюхіна па гэтых абвінавачаныніх прадпрымальнікі былі апрауданыя: у судзе сталі набыткам галоснанасці факты штучнага стварэння доказаў абвінавачаныя – прымус съведкаў да дачы непраўдзівых паказаньняў, катаўнанье затрыманых і подкуп. Таксама судовым съледз-

Фота svaboda.org

твам было ўстаноўлена, што съледчыя незаконна затрымлівалі ні ў чым не вінаватых людзей з мэтай атрыманыя патрабных съледству паказаніяў пад пагрозай прыцягненія іх да крымінальнай адказнасці", – гаворыцца ў заяве.

На думку падпісантаў заявы, гэтыя факты можна расцэніваць як злоўжываныні съледства і адвольныя затрыманні. Усе гэтыя супрацьпраўныя дзеяньні ажыццяўляліся съледчай групай пад кіраўніцтвам начальніка ўпраўлення па раскрыцці асабліва цяжкіх злачынстваў мінулых гадоў МУС Беларусі Віктара Клачко. У дзеяньнях кіраўніка съледчай групы і іншых съледчых бачацца прыкметы злачынстваў, прадугледжаных артыкууламі 424 і 426 КК (злоўжыванье службовыім паўнамоцтвам і перавышэнне ўлады).

На падставе гэтага ветэранны вайны ў Аўганистане патрабуюць распа-

чаць крымінальную справу ў дачыненіі да прадстаўнікоў съледства, дзяржаўнага адвінавачаньня і суда, вінаватых у незаконным пазбаўленні волі Мікалая Аўтуховіча і Уладзіміра Асіпенкі.

Заяву падпісалі сустаршыні аргкамітэту па стварэнні Рэспубліканскага грамадзкага аўтаданнія ветэранаў баявых дзеяньняў у Аўганистане "Абаронцы Айчыны" Алег Волчак і Аляксандр Камароўскі, а таксама яшчэ 12 ветэранаў баявых дзеяньняў у Аўганистане.

Прысуды па так званай справе ваўкавыскіх прадпрымальнікаў былі абвешчаныя ў Вяроўным судзе Беларусі ў траўні 2010 году. Аўтуховіча асудзілі на пяць гадоў і два месяцы пазбаўлення волі з адбываннем пакаранья ў калоніі строгага рэжimu, Асіпенку – на тры гады пазбаўлення волі з адбываннем пакаранья ў калоніі агульнага рэжimu.

Яшчэ двое абвінавачаных – былы работнік фірмы Аўтуховіча Аляксандр Ларын і падпалкоўнік міліцыі Міхаіл Казлоў – былі асуджаныя адпаведна на тры гады пазбаўлення волі з адбываннем пакаранья ў калоніі ўзмоцненага рэжimu і два гады пазбаўлення волі з адбываннем пакаранья ў калоніі агульнага рэжimu без пазбаўлення права займаць кіруючыя пасады.

Аўтуховіч прызнаны вінаватым у перавозцы і захоўванні пяці патронau да паліцічнай стрэльбы, Асіпенка і Ларын – у захоўванні і перавозцы зброі і выхуховых рэчываў. Казлоў – у tym, што ведаў пра знаходжанье на тэрыторыі школы-ліцэя №1 Горадні гранатамёта, але не паведаміў аб гэтым.

Праваабаронцы лічаць асуджаных па гэтай справе палітзняволенымі, указваючы на сур'ёзныя працэсualныя парушэнні, зафіксаваныя ў ходзе суда.

Паводле БелаПАН.

Справу Аўтуховіча пераклалі на кінамову

У менскай штаб-кватэры БНФ адбылася прэзентацыя фільма рэжысёра Вольгі Мікалайчык «Падарожжа па бясконцай вайнене», прысьвеченага палітвязнню, ваўкавыскаму прадпрымальніку Мікалаю Аўтуховічу.

Імпрэзу зладзіла грамадзкая ініцыятыва «Рух салідарнасці „Разам“», кіраўнік якой актыўіст Вячаслав Січук сам шмат разоў адбываў пакараньні ў розных беларускіх турмах. Прагненіем фільму Вольгі Мікалайчык палярэднічала грамадзкае віншаваньне сябра Аўтуховіча Уладзіміра Асіпенкі, які вызваліўся 5 лістапада. Уладзімір Асіпенка найперш падзякаў грамадзкасці за падтрымку:

«Без падтрымкі палітыкаў, грамадзкіх дзеячаў, журналістаў, простых людзей, якія выказвалі з намі салідарнасць з першых дзён съледства, мы б, вядома, атрымалі тыхі тэрміны, якія прасіў для нас прадстаўнік праクратуры».

Кандыдаты на пасаду прэзідэнта Рыгор Кастусёў і Мікалай Статкевіч, якія прыйшлі на імпрэзу, каб таксама павіншаваць Уладзіміра Асіпенку з выхадам на волю, запэўнілі, што ў сваіх выбарчых сустэрэчах будуць патрабаўці вызваленія Аўтуховіча.

Фільм «Падарожжа па бясконцай вайнене» рэжысёра Вольгі Мікалайчык пачаўся з кадраў, знятых у апошні дзень працэсу над Аўтуховічам і Асіпенкам, калі людзі на ганку суда патрабавалі для вязняў свабоды. Шмат хто ў залі ўбачыў на экране сябе. Вось што Вольга Мікалайчык сказала перад паказам фільму:

«Натхняла тое, што ў Беларусі сёняня ёсьць свае героі, і што ёсьць людзі, якія здолелі гэтых герояў абараніць, ня даць ім памерці ў турмах. Любая сучасная нацыя ганарылася б такімі героямі і такімі абаронцамі герояў».

Фільм Вольгі Мікалайчык можна будзе пабачыць у інтэрнэце і на дысяцках. Аўтар марыцца зняць працяг фільму, калі Мікалай Аўтуховіч выйдзе на волю.